

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Szerkesztőség:
Főtit. Hermann-udvar 1. emelet,
a főlépcsőnél.
Bérmentelen leveleket csak ismert
közeli fogadónk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Főtit. Hermann-udvar 1. emelet,
a külső folyosón.

Hirdetvések díjazásai szerint:
Egyes szám 5 kr. ünnepi-és vasárnap
utáni szám 3 kr.

Előfizetési árak:

Helyben hához hordva:
Egész évre 12 ft.
Fél évre 6 ft.
Negyed évre 3 ft.
Egy órára 1 ft.

Vidékre postán küldve:
Egész évre 14 ft. — kr.
Fél évre 7 ft. — kr.
Negyed évre 3 ft. 50 kr.
Egy órára 1 ft. 20 kr.

Allamiságunk erősítése és a társadalom.

Arad, apr. 5.

Társadalmi uton minden megtenni a lehetőség határai között, allamiságunk erősítése érdekében.

Fajti existálásunkra nézve, e köbe-metszeni való szavakkal a mag. Gerőczy Károly az országos magyar iskolaegetés elnöke s fővárosi polgármester az újabb mottót, az egyesület tegnap tartott közgyűlésén egy minden ízében magyar beszédben, az iskolaegetés elnökjére nézve.

Ez a beszéd, mely felöleli az összes hazai kulturgyűlések működési intencióit, a mely hazafias, éppen olyan toleráns is a más nemzetiségiekkel szemben. Nem azért említejtük ezt fel, mintha valami újat látnánk benne a magyar nyelv megkedveltetésére irányzott eddigi eljárásunkra nézve, hanem azért mert ismételt hangszóval látjuk a beszéd által általános s carateristicus vonást, hogy a magyar nemzet mikor nyelvében élve, e nyelvközségért munkál, nem bántja senkinek anyanyelvét s csupán azt akarja, hogy a nem-magyar ajku, de magyar honolgár saját jól felfogott érdeke szempontjából a magyarról se feledkezzen meg: érte, beszédjé azt s külsőségekben is használni ne szégyenelje.

Igy aztán s éppen ezért, joggal és nyíltsan mehetünk arra az utra, mely allamiságunk erősítését ezözza minden lehető határ között, — társadalmi uton.

Es e törekvés egy társadalmi törvénnyé kell hogy váljék, egy meggyőződésben, melynek mindinkább el kell terjéni Magyarországon azzala célzattal, hogy: az országban a művelt honbolygá nevére igényt nem tarttat az, ki akár rosszakaratóból, akár közönyből, megvetésből — tehát saját hibájából — a magyart nem beszéli, a magyar érzés és gondolkodásomd fájhátat a magyar irigdalmat pedig nem ismeri s így a polgárokat államszervezetbe összekötő kapesok egyik leglényegesebbikét, az állam nyelvét, nélkülözi.

Ez lehet ma a magyar társadalom kitéje, azé a magyar társadalomé, mely oly sokszori megtámadtatás után végre szakított közönyével és az utóbbi években oly hatalmasan megmozdult és magyarságának önértéke kezd történi. Ne feledjük, csak kezd, mert

mindaz a működés, melyet a magyar társadalom eddig — a néhol veszélyeztetett magyarságáért — tett, az csak a kezdet műve volt, mely mindig fogyatos és eddig inkább csak a mulasztások pótlására tetetett eleget.

A főváros, az ifju s szép magyar főváros, természetesen előjárt, mert neki saját tűzhelye körül kellett a magyarosítás művét megkezdeni. Itt kezdődött a magyar iskolaegetés szerepe, mely az iskolán kezdve, folytatva közzetve a színházakon ma már a fővárosi társadalom előtt áll meg az ország tapsai közt hazafias munkájában és Budapest magyarosításáért hívja az utolsó hódításra fel a fővárosi magyarságot.

A fej aztán eszelekre vitte a többi tagokat is. Budapest, a vidéket, Árva-, Zólyom-, Trencsén-, Sáros-és Pozsonymegyében egymásután támadtak fel a kultur-és nyelvetterjesztő-egyesületekben a magyar nyelv őrbástyái. Ezekhez szegődött Temesmegye is, s nyelvetterjesztő-egyesülete csak az idén is milyen hatalmas támasza volt Temesvárt a magyar színpadnak. Ide állott a szomszéd Aradmegye, társul a munkában, az aradi „Kölcsey-egyesület"-tel, melynek ezéje ugyanazot az utóbbitel.

Tavaly megmozdult aztán az ország jobbkeze: az édes testvér Erdély. A magyar állameszme lért a felemelített magyarországi megyékben is kevés volt a rokonszenv, de ott, Erdélyben már csaknem a magyar faj létkérdése forgott szóban.

Ma már az első lépés nehezégein túl vagyunk. A kulturgyűlések ezéje érdekében az állam és maguk az egyesületek meghozták az utóbbi időzatait. Alhoz a pontböz lértünk, a hol a társadalom szerepe kezdődik. A legszob feladat, mely valaha népek társadalmára várt: Allamiságunk erősítése, a társadalom révén. E működés összeforrasztatá a társadalom heterogén elemeit teljesen egymással. Magyarra tenni a társadalmat, az erőszak leghalványabb árnya nélkül. Minden nemzetiség magyarsodlna nyelvben, érztéletben — a közös jövőért.

Es itt eszünkbe jut az a fontos tényező, mit minden nemzet a nők hatalmában hlt és rendkívül kívánatos volna. — mint Gerőczy tegnap és kevés idővel előbb az erdélyrészi cultur-

egyesület kifejté — hogy a magyar nők szeretetét, ragaszkodását s tevékenységét nyerjük meg a közművelődési egyesületek.

Hogy a magyar nők mit tehetnek a saját hatásuk nemességében a nyelv ismeretének terjesztése s a nemzeti érztélet fenntartása körül, ott nem tartjuk szükségesnek részletezni. Ott az osztrák Schulverein. Elvének leghatalmasabb terjesztőit nőkben tiszteli.

Legyen tehát minden párt és választékezet a közművelődési egyesületek táborában, s a nagy hatalom, mely gyöngéd női kezékbe van letve, frissítés föl a szellemet, s akkor bizton hiszünk, hogy allamiságunk erősítésének — mondjuk — megdönthetlenségének hajuala virradni fog nemsokára.

Az országgyűlési szabadelvi párt értekezlete vasárnap délután folytatva a közegek rendezéséről szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását s abban a 75. §-on kezdve, a 109. §-ig haladt. A törvényjavaslat tárgyalásának megkezdése előtt a n. a l. Gyula intézk. kérdést a kormányhoz, a pécsi kir. törvényszékkel, valamint a pécsi, siklósi és mohácsi kir. járástörvényszékkel beállított munkaszünet tárgyában. Kérte mikébbi orrósást. A kérdésre Tiszta miniszterelnök azon választ adta, hogy az esetet közzli az igazságügyminiszterrel, ki hatáskörében bizonyosan megeendli a szükséges intézkedéseket.

Apróságok egyről-másról.

A díjnokok strájkja van napirenden. A helyi lapok vasárnapi számai napjandem mindnyáján megbeszéljük. Olvastunk ezek közül egy vezérezteket, mely józta humorral eseteli a „kazagató látványt, melyet egy lazongó iroda, egy dühös díjnokcsoport nyújt, mely letesz a tollat, shezik, söt kész meg is halni önen. de 40 kért nem kormól.“ Szinte magunk előtt veltük látni, a megkörnyözött törvényezési elnököt, az elkepelt irodagazgatót, a hátralek miatt kétségbeeső bírakat és jegyzöket.

Szó a mi szó, addig a míg tréfa a vonatkozott ezikk, mind renden megy és szívöl kacagunk a jó ötleteknek, de mikor aztán komolyra fordul és odalyukad ki a dalog, hogy „a főispánok 67,000 forintnyi többletletését a díjnokok közt elvont általánból fedezik, s hogy ez szöli aztán a díjnokrat, a tisztviselőktől hiütlenségét, a defraudatit, megvesztegethetőségét, a közgazgatás és jogszolgáltatás korruptióját s ezzel együtt a társadalmi romlás, megróhadás sok-féle nemét“ — már akkor előlloht beuntuk a szusz a nevetésre, mert ennek a fele se tréfa...

A lebukott csillag.

— Francia beszély. —

IV.

(Polytás.)

Jenő csakugyan a sétányon várt. Ott járkált fel s alá s azon talány megfejtésén törté a fejt, hogy az a Lorell Mary miért is kergette őt azon naptól fogva, midőn szerelmét váltott neki. Hiszen lehetetlen, hogy az is viszont ne szeresse őt? Itas ajkai, kejtől reszkető tagjai elárulták azt ő neki. Azóta többször bejelentette már magát nála, de mindannyiszor azt a választ nyerte, hogy „O nagysága ma nem fogad senkit!“

Valahányszor csak játszott, ő mindannyiszor elment színházba, de Mary egyszer sem jelent meg pályafolyában. Kopogtatott már az öltözője ajtaján is, de a eszedl sajálatat adta értésére, hogy Rigaud urnak igen bizalmas közlendői vannak ő nagyságával. S hány meg hány ilyen kibvót keresett már az az álnök teremty!

Ez a Rigaud már csakugyan nagy száka a szemében, mindig utjában áll. Maryt sohasmen lehetett a nélkül a Cerberus nélkül latsni. Így aztán leköszögött az, a mire a ravasz színeszőelőre számított, hogy Jenő pillanatnyi felhevülését valósigos tomló szönyvedéllyé fokozza.

Azon perzben is, a mikor Menko Lidia mellette volt, éppen ezzel a kérdéssel kizozta magát:

— De hát miért kerlt? Ugyan mi történtetett attól az esteől fogva vele?
— Ugy-e, retém jössz? — kérde tőle Lidia.

— Veled.

Lassan haladtak egymás mellett, miközben a nő váltig szerette volna leolvasni kedvese arcáról azt a titkot, mely most forrongott lelkében.

Egyszer csak egy egyenruhás inas, miután tiszteltteljesen átvölde őket, bepecsételt levelet adott át a bárónak. Az egyenruhát Lidia is nagyon jól ismerte.

— Ö nagysága határozottan rára paran-

No lám-lám, ki hitte volna, hogy a díjnokok oly nevezetes emberek. Hisz bajnok elég baj szégyényeknek, hogy az eddigi fizetésüket jó harmadrészzel leszállítják, de mégis úgy hittük, hogy azért nem lesz nagyobb bántódása a haza sorsának s me most küöl, hogy a „defraudatio, hiütlenség, társadalmi romlás, rothadás“ és sok mindenféle más, mind-mind innét veszi álapját! Eddig azt hittük, hogy a díjnok gép, mely lekormól azt, mit elébe tesszünk leírás végett és még akkor se defraudálhatna, ha a legkészségesebb büz-gósággal neki fektednek is, mert nincs módjában, mert soha egy árva krajezárt sem bízuak reá s még a rézollat is, melylyel a kör-mólés mesterségét űzi, olvasva adják ki neki. „Es vált ons schier bedünken“ — A majd-nem ugy remlik előttünk, mintha talán-tún elvetette volna a sulyot a kezdetben oly jó humoru ezikkirő, mikor egerek által hegyeket szölet a világra, a mikor t. i. „a közgazgatás és jogszolgáltatás korruptióját, a defraudatit — a díjnokkal és azok fizetésével hozza kapcsolatba, mert hiszen ezek a szegény díjnokok nem tisztviselői sem az államnak, sem a megyének, hanem ideig-örög alkalmazott másolók, kik nap-onként fizettetnek, ha és a m. eddig van az irodában leírni való s kik bármikor elho-szúthatók, midőn ninesen lemasolni való.

A legalantasabb tisztviselője az ország-nak, mint „A miniszter elöszobájában“ című jellemrajzból is megtanulhatjuk — a z. i. n. o. k, ennek pedig az igazságszolgáltatásnál 600 frt. a közigazgatásnál legalább 500 frt. fizetése van, mi igaz, nem valami brillians, de elég tisztességes fizetés, melyből az oda rendezen alkalmaztatni szokott fiatal kezdők ha nem koresmáznak és túlságosan nem bálöznek, tisztességesen megélhetnek. Telát a legalantasabb rendes tisztviselő kap annyi fizetést, hogy tisztességgel megélhet, ha akar. Ebből tehát nem származhatnak azok a rémképek, melyekkel ama ezikk a humoros bevezetés után egész komolyan ijeszget ben-ünket.

Hanem ezzel még nines vége a „feketesztetészetnek.“ Jó az oly feketén, mint a Csutak gyásztrüztéinek a spanyol frankja. Mi az oka — így kerdi a többzör hivatott ezikk — hogy nálunk inkább az értelmiség körében kezd lábra kapni a proletariatus, hogy „a socialis“ forradalom nálunk nem a „munkás-osztály keblében forrong, hanem a társadalom azon intelligens egyeneinek tömegében, kiket „hivatalkeresők“ osztályának lehetne leg helyesebben nevezni?“

Már fentebb bátrák voltunk kiemelni, hogy a díjnok nem tisztviselő, s a díjnokság

esolt, — mondá az inas — hogy ezt a levelet csak a báró ur saját kezébe szolgáltatás-sam át.

Erre az inas távozott s Lidia szívében újból felvilharzott égő szenvedélye, a gyilkos fűtékenység.

Kedvese a levelet zsebébe eszattata, de keze kissé reszketett s ezt Lidia észrevette. Ugyan mihez kezdtjen most szegény leány! Talán elkérni tőle? Ea ellen felázott büszkésége. Hanem hiszen neki joga van a fölöl megbizonyosodni, hogy mit írhatott Lorell Mary az ő kedvesének!

Szóltamul haladt mellette, szemét elhomályosítá a köny, ajkait összeszorítá. Oh, be lossza is volt az ut házáig.

A báró sem igen kényelmesen érezte magát. Csakugy égett a kíváncsiságtól, hogy „a n. a k.“ — a levelet végig olvas-sassa, de Lidia előtt természetesen nem merte mégsem felbontani. Szóltamul ment tehát kedvese oldalán, de ugyan mi mondanivalója is lehet az embernek addig, míg tisztességesen ki nem okoskotta a hazugságot.

— Mit ír Lorell Mary?

— De, kérek...

— Semmi mentegetőzés... Egyenes nyíl választ kérek, Mit ír Lorell Mary?

Jenő hamarosan visszanyerte lélekjelenlétét s természetes könnyüvért.

— Unokanővérem estélyt rendez és szeretné, ha Lorell Mary egy költeményt szavalna el. Levelet által fel is kérttem tehát és most azt írja vissza, hogy jöhét-e, vagy nem. Elmlyiből áll az egész.

— Unokanővérem estélyt rendez és szeretné, ha Lorell Mary egy költeményt szavalna el. Levelet által fel is kérttem tehát és most azt írja vissza, hogy jöhét-e, vagy nem. Elmlyiből áll az egész.

Lászlólag meglehetős nyíltan hangzó-tak ezek a szavak: arozán nem is lehetett volna észrevenni, hogy egy szerető női szívet meg tudna esalni. De Lidia egyetlen egy szavát sem hitte el. Bár annyi bátorsága nem volt, hogy arába mondhatta volna kedvesének: „Hanzsds, nyomorult!“... Odaadta volna a világ összes kincsét azért a levélért, de büszkesége nem engedte, hogy erőszakkal csikarja ki tőle. Ugyan talán azt hitte, hogy a báró átadja azt majd neki saját jószántából, csak hogy a szegény leány aggodalmát, fáj-

nem hivatal. Ha tehát Baranya és Veszprém-megye területén egy tuczt díjnok nem akar körmölni 40 kért: ez biz' Isten semmitéle olyan társadalmi forradalom, mely a hivatalnokok kebelében forrongásra és mely nagyobb aggodalomra adhatna okot, s ilyenról, hivatalnokok társadalmi forradalmáról, úgy hiszünk, Magyarorszáig legalább ez idő szerint megkínélve maradt.

Mert hát miért keresik minálunk oly nagyon a hivalt? Az észszerű logika az volna, hogy épp azért keresik, mert hát a hivatal, ha nem is fényes, de biztos kenyeret ad. Nem vagyunk tehát képesek abban a ezikben ennek a résznek a tárgyi összefüggését kitalálni, mert szerintünk — lehet, hogy mi tévedünk — az, ki hivaltat keres, épp azért teszi, hogy ne legyen proletár, hogy dolgozzék és kapjon érte, hábar nem nagy, de biztos fizetést, biztos kenyeret.

Azonban eltekintve attól, mégis igaz, amit a ezikk nem mond egész egyenesen de a mit belőle sejteni lehet, hogy ugyanis nálunk Magyarországon — legalább eddig — inkább az értelmiség osztályában van képviselve a proletariatus. Csakhogy nem ám a hivatalnokok közt — azok közt, kik tényleg benne öllek, bármily szerény hivatalban, hanem ott azok közt, kik keresnek ugyan, de nem találják a hivalt! Keresnek, de nem találnak, mert most alig létezik nekik való, ha csak nem éppen a díjnokság, mely nem hivatal.

S kik azok, kik keresnek és nem találnak? S miért nem találnak?

Hát keresnek de nem találnak a magyar társadalom azon számos könnyelmű tagjai, kik ma még látszólag szép vagyon urai, pazar életet öllek, pöffeszkednek és a mi fő-örökké ferbliznek, holnap pedig megütik vagyunk fölött a dobot. Birnak az értelmiség, vagyis inkább a salonképesség némi külső mázóval, de ott, hol a tánc- vagy kártyatrem megszűnik, hol nem lö- vagy kocsirol lehet beszélni, megszűnik tudomány is. Most jó volna — a mint nem régente úgy is volt — egy kis hivatal, azonban kerestetik, ma nem fogják találni, mert ma a legeseké-lyebb hivatalra bizonyos törvényes qualificatio kell. S mert nem találják, hát foglalkozás és hivatás nélküli egyének; mivel pedig valaha az értelmiséghez és pedig a leginkább grasszálózó tartoztak, hát napszámba nem mehetnek. Ezekben igenis forrong a socialis forradalom, ezek igenis értelmi proletárokká válnak, sőt mi több: sok esetben ezek lesznek a legdühösebb ellenzékiek, hátha „régit“ megyet és egyáltalán a régi állapotokat vissza lehetne varázsolni, a midőn elég volt családjuk neve

dalmát ei a csapással elozlassa!? Hin remény!

— Most elmegyek a clubba, ebéd után majd vissza fogok jönni — mondá a báró aróléteit könnyed hangon.

S a nélkül, hogy időt engedne neki homlokon esokolta s távozott.

Lidia tehát egyedül maradt; egy per-czig nemán, mozdulatlanul állt ott, mintha villámszapás érte volna. Majd haragra loh-hatva, így kiáltott fel:

— Gyáva! Nyomorult gazember!

Es elfakadt sírva. Sokáig ott sirdogált keservesen. Hova lettek édes álmok, édes, boldog álmok? ... Mily kíméletlenül leszaggatta az a kegyetlen kéz, a reményű zöld leveleit... evéket a másik után! Szavakkal nem tolmácsolható érzelmek dúltak pilléző kebelében, úgy árgondolta a mai nap eseményeit. De ezt is csak azért tette, hogy ne tudja meg a valót, hanem csak a bizonytalanság derengő gyér sugarában nyerjen egy kis vigasztalást. Hiszen, úgy iszonyú lenne megtudni a valót a maga rídeg meztelenségében! Még mindig kétkelkedni szegény, pedig az ész váltig kardoskodott jogai mellett...

Ugyan igazat mondott-e Jeanson, vagy talán csak tévedt? Jenő valóban szerető Mary? Mi lehetett írva abban az átkozott leveletben? Es mert természetben rejlik az az emberi szívek, hogy utolsó lehelletéig szereti magát áltatni, ő is azt hitte még mindig, hogy az az ember, a kit ő annyira szeret, mint Istentét, — ő hozzá hitlen nem lehet soha!

De voltaképpen milyen bizonyítékok tan-nak a kezében kedvese hiütlenségé mellett? Semmiylen, nines semmi. Az talán, hogy Jenő levért, igazatott volt a közeli napokban? De hiszen ennek az is lehet az oka, hogy jäték közben veszett. Azt ő már tudhatta, hogy kedvese szeret játsznani. Vagy talán az, hogy bement a báró Mary öltözőjébe? De hát ha éppen azért ment be, hogy unokanővére izet-netét küzölje vele!

(Folyt. következik.)

Az „ARADI KÖZLÖNY“ tárcája (Apr. 5.)

Néhány komoly szó urainkhoz.

— Irta: Saltx Babylonica. —

A „Gombostű“ harmadik számában közze-tett ezikk nem hagyt nyugtót, s így kénytelen voltam tollat fogni kezembe, hogy védjem, habár csak részben is megámadott notársai-mat. Tisztelt ezikkirónak teljesen igazat adok, megengedem, hogy társadalmunk halgyeinek nagyobb része szüved szög felszeg kútívés-jében, melyet egyszerűen „divat-majmolásnak“ szoktunk nevezni.

Hanem tegyk uraim kezéket szívökrd s vallják meg önönmaguknak, de csak úgy esendesen, hogy hány nő kénytelen megvonnai magától még azon „egyszerű és olesőbb“ ruházatot is, mert férje állandó helyet bérél a kávéházban, s nehány száz vagy egy ezer forintra menő fizetését a ferbi vagy tekézés melletts-eltecsérli.

Hányan az urak közt, a helyett, hogy a hivatal után a esendes otthon keresnek fel, s tühlést keresnének a család körében, segí-tének a hitvesütsárnak a gyermek-nevelés-ben, kik jó példát látva apjától, szintén azon ösvényen haladndanak majd nagyko-rakban: egyenesen a vendéglőbe törnek s épy úgy élik világukat, mint valami husz éves le-gényke.

Egy régi közmondás, hanem igaz szólás azt mondja: „A nyomor legtöbbszörre a férfi háton lovagol a házba.“

Nem hiszem, hogy a divathajászó nőknek 50 százalékát nem téríthető jó utra a férj, ha önönmaga is jó példával járna elől s leszoknék a drága szivarokról, a „vig-

legényeletről“, csak azért, hogy neje szintén elhagyjon egy hibát.

Hanem én azt hiszem, hogy nemesak mi vagyunk annak okai, hogy a divat oly zsarnoki uralkodni uralkodik felettünk, de nagyrészen önk is, uraim.

Lépünk csak be egy hátrereembe.
A sok molr, krep, illüzió, suhogása kö-zött látunk egy szereyven felöltözött leány-kát, kit csak a természet édesége díszít, s kin ninesen mindenféle ékszar és sallang, mely-lyel meg lehetne itelni, hogy körülbelül meny-nyi lehet a hozomány és ez az egyszerű leányka árulja a „petreszemet“: s ha egy hegyő hátrereendeznek eszébe jutna valahogyan hogy táncszót élcsupni, az előszőr érekerón keresztül fixirozza a szerény mezői virágot, fútskájával egyet fútorit, megfordul s éte-zelődik a erp és morba bujtatott kisasszony-nyal — a karton-ruha fölött.

S mi lesz előbb az eredmény?

Hogy a kedves mama kénytelen a kü-vetkező hába legalább is egy könnyű altasz-ruhát venni, hogy leánykája ne legyen kit-téve az előbbeni esetnek.

Lépünk akkora, valamit valamiert.

Ha önk, uraim, meg kívánják mitőlünk, hogy a görög nők példájára egyszerű ru-hába járjunk, úgy engedélj meg, hogy mi is egy kerést körkötáztassunk.

A süresarnok és kávéházból történnek át a szerény család szobába, a drága szivarok helyett vegyennek elő egy hosszúra pipát, sokkal jobban illik az a komót sipkához, és nem is olyan költséges, s higgyék meg, hogy otthon egy pár jóharát társaságban sokkal kényelenebb lesz megvívítani az ország bá-ját, mint a füstös kávéházban, mely még az egészségre is hátrányos.

A tavaszi vásárra. mely még e hé végével vendi kezdetén, nagyban folytat az előkészületek, az üzletbenek és iparosok körében. A Szabadságterem már számos sátor emelkedett, s a többiek építéséhez is hozzáfognak e napokban; portékákban nem leendő hiány, csak vásárlók legyenek hozzá.

A száj- és körömfájás. mely az utóbbi időben Győrkonján járványszertőleg lépett fel ottani levelezők értesítése szerint végleg megszűnt.

Halálozás. Bihar-Agrisról a következő gyászjelentést tették: Alólirottak mely tájadalom tudatják felejtethetetlen atyjuk, ipjuk és nagytatyjuk K. Ocsis József, h. Úgy-vel, Nagyvárad város volt tanácsnokának f. évi ápril 3-án, est 9 órakor, 91-ik életévében, a halotti szentségek ajtóinak felvétele után, végelgyöngyös fejtán fölkevert csendes elhunytát. A boldogult földi maradványai f. évi ápril 6-án, d. u. 4 órakor, Bihar megye Agris községében fogtak örök nyugalom helyére letétni. Az engedszelű szentmiseáldozat f. hó 7-én a beeli úr, kath. szentgye-lázbán fog az ezek urának bemutatni. Beke poraira! Kelt Bihar-Agrisron, 1886. évi ápril 5-én. Dr. Kocsis Alajos Budapest fővárosi kerületi orvosa, neje: szül. Weeber Mária, gyermekei: Gizella, Margit, Klára és Mária. Kocsis Ferenc, nagyváradi püspökségi uradalmi gazdaság, neje: szül. Zságonyi Teréz, gyermekei: Ferenc, Ilona, Gizella, Jenő, Margit, Zoltán és Gizella. Kocsis József, okl. gyógyszerész Eleden, neje: szül. Horváth Ilona, gyermekei: Béla, Ida és Dezső.

A gyorok amerikai szőlőtelep részére felsőbb helyről igert amerikai szőlész-szőlők, melyek a phylloxerának ellentáznak, megtagadtattak azon okból, mert Győrkonján még nincs phylloxera.

Zaloghízi árverés. Ma délelőtt 8 órakor Weisz Dávid magánzálogintézetében különféle arany és ezüst ékszertárgyak, szövetek, varrógépek, ág- és fehérneműek, női és férfi ruhák, utazó bundák stb. és pedig első sorban az ékszer-tárgyak és annak befejezte után az egyéb ingóságok zalogok, mire az ez iránt érdeklődők figyelmét felhívjuk.

Csanád megyei hírek. Hanny Elek málói járásbírója alig az egy napra, törvénytöréshez alig-érsz névezetteti ki. Zaitsek Károly, a es. kir. 14-ik huszárezred ezredese, esztartókán és peutenek Makón időzött az ott állomásozó két század huszárral megvizsgálás végett, mely alkalommal teljes megelégedést nyújtott. Nagy kár a mező-hegyes-ágyaságnál. A múlt hét egyik napján harmincezer frtot meghaladó kárt szenvedett a mezőhegyesi államirtók szeszfára az által, hogy óriási szesztartomány, mely 90 fokos szeszzel volt megtöltve és melybe ösztökötéssel, a többi kisebb tartányok szesztartalma önik, hibás talapatépítés oká-ból összeesett és abból a szesz kifolyt. A hal- esetet csak másnap vették észre, mikor már a kifolyt szesz mélyen, 4 lábnyira szűrődött a földbe.

Hazánk és a főváros.

A magyar iskolaegylet közgyűlése tartott meg szép számú közönség jelenlétében vasárnap a fővárosi új város házi disztin- zemberben. Képviselő volt a főváros minden osztálya, örvendetes jeléni, hogy a nemzeti ügy, melynek szolgálatára az egyet alakult, érdeklődött kelt minden körben. A kitűzött cél még messze van, aránylag kevés történt ed- dig, de kétségtelen, hogy az utóbbi időben Budapest a magyarság nagyot haladt. Ezt említi Gerlóczy Károly egyetli elnök is, ki hosszabb megnyitó beszédet mondott. Van egy mondd — teendő elég. A statisztikai ad- tot az bizonyítja, hogy Budapest még min- dig csak 58 százalékos magyar, 35 száza- lékben pedig német. S bár a főváros elévül- hetetlen háborúkat szerzett az által, hogy mil- líonok költött magyar iskolákra; a társadalom ereiben még nem foly eléggé magyar vér, ezen még segíteni kell. S lehet segíteni bé- kes eszközökkel is. Ezt vallja a magyar iskola-egylet is hogy nem alaptalanul, azt elegendi működése, sikerei is bizonyítja. Vég- lül pedig lelkes szavakban hívta föl a nö- ket, vegyenek tevékeny részt a nemzeti munkában. Az elnököt megköszönték a beszédért. A közgyűlés fölolvassa nélkül tudomásul vette a nyomatásban közzött jelentést, valamint a kormányt megerősítő nyert új alapszabályo- kat, a szavazásokról bizottsági jelentését, sat. Aztán megalkotották a választmányt. Elnök- ismét Gerlóczy Károly lett; alelnök Békés Imre. A felügyelő bizottság tagjai pedig Bal- galyi Mór, Busbach Péter, Csávozkai Lajos és Csuksai József szerkesztők, Darányi Ignác, Helfy Ignác, Horváthy Nándor, báró Kaas Ivor, királyi Pál, dr. Lutter Nándor, Ribáry József min. tanácsos, Somssich Pál, Szász Károly, Szilágyi Dezső, Wahnmann Mór, Török János főkapitány s még többen a közgyű- szereplők.

Petőfi születéséről közöl ismeretlen, ér- dekes adatokat a „Fővárosi Lapok”. Petőfi atyja 1791-ben Nogradban, anyja szintén ab- ban az évben Turócz megye Licsón nevt köz- ségében született. Petőfi atyja tudvalegőleg mérsáros-legény volt apja mellett, míg a költő anyja Hruza Mária előbb Maglódon, majd Pesten töltte ifjabb éveit jó házáknál szülőhelyén. Hruza Mária igen esmos leány volt Maglódon ismerkedett meg Petőfi atyjá- val, ki melyen szerette. A leány zivére az- onneművezt megdobogt eleinte, egy 14 éves le- ány neveztet becsületes eszmadma-legényért, és azonban Mária Pesten volt, addig Lánya- tlen lett hozzá és megvált. E híre a családát leány otthagya Pestet és Aszodra ment a „maszik“-at keresni. Ott is ta- lálta Petőfi (Petrovics) Istvánt, ki megértve szerelmese megterészt, odahagyta apja mé- szárszékét, Szabadszallások szorgalmasan dol- gozgatva annyit keresett, hogy önálló üz- letet nyitott Később Kis-Körösön. A két bold- gó szerelme aztán 1819-ben esküdték örök hűségeit egymásnak és aszói evangélius tem- plomban szeptember 19-én. Petőfi Sándor 1822-én december 31-én éjfélikor született s első szülője volt a boldog anyának, kit a gyermeki szeretet olyan megaló szavaival

énekelt meg többször, apjával együtt. A mi ezennel történt, azt már mindenké tudja; hogyan lett az öreg Petrovics keresmáros, hogyan ment mint ilyen tönkre, hogyan vánd- orolt egy helyről a másikra. Mindenütt ál- dozta a végzet. Csak há emelkedett, igaz, hogy nem vagyonban, gazdagiságban, de hír- ben s díszességben. — A nagy költő atya és anyja — mintha a sors elválaszthatatlanul szem- mének teremtette volna — egy évben szü- lőtte, egy évben is — 1849-ben — halt meg.

A katonaszabadítók. Az egész fővá- rosban, de legkevés a budai részben kínos fel- tünést keltett a rendőrség legújabb fogása, melyről tegnap számunkban megemlékeztünk. A letartoztatott hazatulajdonos, kinek bűnö- s fizetéséről oly váratlanul hullott le a lepel, a legelőkelőbb budai polgárok tisztelőtöl bitor- latta. A katonaszabadítást körülbelül tizennyeg- esztendő óta ize az évi jövedelmét 25—30,000 frtra becsülik, az a kik jól ismerték viszony- taikat és mesterségét, Broosert a fővárosi ka- tonai igazosztály épülete előtt tartoztatták le a soroksári-utczában. Látogatóban volt az ügy- osztály egy hivatalnokának, kit vele együtt bekísérték a főkapitányszákhöz. A hivatalnok azonnal kihaltgatták s bár elleue is sok biza- nyítók szol, egyelőre nem tartoztatták le. Broosert is vallatara fogták meg tegnap, de nem boldogultak vele. A vizsgálatot Saly Ká- roly rendőrfőfelügyelő vezeti. Tegnap egész délután a letartoztatott függökötök vállalta, de csak Schwartz Jakaból tudhatott meg olyan dolgokat, melyek hasznára lehetnek a vizsgálatnak. A szivararús megvezett hatot ana hadkötőlesek közül, kiket Brooser közben- járása mentett meg a fegyverhorasztól. A kjszabadítottak jobhadán vidékiek s a rendőrség saját hatóságai után fogja őket kihall- gattani. Schwartz azt is megvallotta, hogy a „kljensék“-et Fried Sándor toborozta vidéki kirándulási alatt s ő maga katonai tiszorvos gyanánt szerepelt a műveletlenebbek előtt. A hozzájuk forduló hadkötőlesek elvezették a szövetkezet fejébe. Brooser Károlyhoz, a ki ellátta őket hasznos tudnivalókkal. A kik tul- sügösan épnek voltak, azokat kellőképp praepa- rálta. Egyiknek a lábát kente be valami kék festékkel, hogy „rohadt láb“-nak higgyék, a másiknak pedig tolerata a filét bizonyos kombinált anyaggal, mely olyan alakot öltött, hogy a leggyakorlottabb szem is siketséget okozó kínosvések nezhette. — A rendőrség sok adatot vár a fővárosi katonai igazosztály irattárából, minél előbb zár alá helyezze ott a sorozásokra vonatkozó összes iratokat.

Gyermekek politikálásának vége. Brassóban az ottani román közpártanoda tanuló egy idő óta érthetetlen intetésehöl veres-kék-sárga színt cecárdákat hordtak sap- kájukon. A lapok felszólalásaira az iskola igaz- gatója megsokalta a dolgot és megtil- totta a cecárdák viselését. Erre vonatkozó- lag a „Gazetta“-a következő értekezést sorokát közli: „Az [tér]i román közpártanoda igazgató- sága könyvszerítve látta magát egybáhnál az összes tanulókat és közelni velük, hogy ve- gyék le sapkáikról a trikolor (veres, kék, sárga). Tudva van, hogy Tisza a rendtelek minisztere, helyén valomak találta megítálni az országí trikolor hordását, mely egyuttal a román szln is. Leveszik a sapkáról a triko- lort, de ifjaink szívekben hordozzák; a yö- rület, a sárgát a nap, a kéket az ég adja né- kik, oly trikolor az, melyet semmi hatalom, nem hogy magyar miniszter, sem leendő ké- pes bíbhal taposni. Minél nagyobbak lesznek a magyar üldözések (?) annál inkább fog azélesodni az oláh nép.“ — Es butulni ne- mely penna.

Szivtelen anya. Zágrábol írják: Óriási föltünést keltett Klein Paulinának Klein F. miépítő feleségének elfogatása. Klein Pauli- na vakító szépségű asszony, családja pedig Zágrábnan közbensülésben áll. Miut monddjk, gyermekegyikosságát fogták el. Tény az, hogy fia, a 2 és fél éves kis Klein Miksa meghalt s az asszony a temetését sürgette. Ekkor a rendőrség titkos följelentést kapott, hogy a kis fia erőszakos halálál halt meg. A koporsót kinyitották a tiszti főorvos a holttestet me- gvizsgálta s rajta erős ítések nyomait találta. Mialatt az államügyszékhöz jelentést ment, a törvényesítő orvosok fölboncolták a testet s azt a véleményt adták, hogy a sírtésék föl- ön vöve könnyűek, de egyhéttesen súlyo- sabbá qualifikálódnak. A kihallgatott tanúk többsége terhelőleg vallott az elővizsgálat fo- lyamán s vallomásaik oda száltak, hogy Kleinné beteges gyermekével valóban ember- telen módon bán. naponkiut többször mád- pälézával megverte, a levegőbe emelte s a földhöz vágta, valamint többször kijelen- tetelt, hogy „ezt a kutyát“ nem szenvedheti. Április 9-én lesz ez ügyben a tárgyalás.

Rövid hírek. A király ő felsége ötözv forintot ajánlékozott a pavlyáni tizkár- sultak javára. — Az írők s művészek társasága Keletere rendezi legközelebbi nagy kirándulását: Várnán és Konstantinápolyt át Athenebe; két hétig fog tartani s a részvele- tükre a bünvádi vizsgálat megindítása hamis vád, rigalmazás és személyes szabadság meg- sértése miatt. — Nagytüz volt szombaton Kolozsvárott s a Szechenyi-téren több épület, iparos-műhely égett le, több házillat is oda veszett. — Vörös kardpárbáj folyt le tegnap 8. miniszteri fogal- mazó és sógora Sz. orvostan- hallgató között. A párbaj oka családi viszály volt. A második összecsapásnál Sz. ch kéz- főjén és esukljában súlyos sérülést szenvedett, míg Sz. y sértetlenül maradt.

A nagy világ.
— Rudolf trónörökös szombaton Coburg hercege, gr. Bombelles és gr. Teleki társasá- gában Trebinjében járt. A várost felidészíték s több diadalját emeltek Nagy néptömeg és a körökről számos küllötséggel gyűlt össze s a trónörökösök s a polgármester intézett névnyelő beszédet. Stefánia trónörökösne, ki pár napig gyöngyökdérett, mint Lauerma szí- getéről jelentik, ismet jól érzi magát. A trón-

örököspar május elején két heti tartózkodásra Brüsszelbe megy. Az a hír azonban, hogy szeptemberhavában a király ő felsége el- kísérik a galicziai fegyvergyárolatokra, alap- talan.

Egy jegyespár tragoediája. A belga munkás-lázadás egyik sokat emlegetett he- lyén Charleroi-ban történt a múlt hónap 27-én a következő meglátó eset: A nevezett napon kellett volna megtartani esküvőjét Gray An- nának, egy gyáros leányának. Lapin brüssze- szeli hadnaggyal, Kitorék a munkászavar- gások s az esküvő napjának reggelét a gyá- ros háza romokban hevert. Az udvaron, egy korákosan főkdt a hadnagynak vérel borít- otta holtteste. A hadnagy egy század katoná- val gyorsmenetben érkezett a helyszínére, hogy jegyesének családját és vagyonát meg- védelmezze, de maga is áldozatul esett. A mint mennyasszonya meglátta a szeretett ifjú holttestét, oda rohant hozzá s bár a kövek, gölyök és bombák egyre röpltek az udvarba nem letehető öt ömet eltávolítani. Hiba ki- állottak rá a katonák, hogy vonjon vissza, a halott mellett maradt, meg egy újabb betörő- csapat rohant az udvarba, mely aztán az ő fiatal életét is kioltotta. Azt mondják, hogy a leányt nem munkások, hanem csavargók gyilk- olták meg.

Rövid hírek. Liszt Ferenc z. mint Londonból távirják, tegnap Szentlambba érke- zett, hol Littleton vendége. Tiszteletére fény- esztélyt rendeztek, melyen az előző világ szá- mos tagja és sok zeneművész volt jelen. Ott volt Hatzeled gróf német nagykövét is. — Ujabb sikkasztás s hírét jelentik Triest- ből: Adelman városi pénztárnak maga jelen- tette föl magát, hogy 70,000 frt sikkasztott. — O riási rohbanás történt Baku mellett: egy petroleummal és benzinnel terelt hajó ro- bant föl eddig ismeretlen okból. A kapitány és 12 matróz oda veszték.

SZÍNHÁZ.

(Arad, ápr. 5.)
— **Tiszai Dezsőnek.** szüntársulatuk az általános kedvelt tagjának jutalomjátékául ma (hívt) és Duru „Siro gyermek” című szellemes fordulatokban gazdag vizjátéka ke- rült színpad. Különös érdekeséget kölcsönöz az előadásnak a jutalmazandó néjének a felvo- násokozók alatt előadandó néhány énekszöve. Ujlag felhívjuk a közönség figyelmét ez elő- adásra, mely — mint reméljük — meg fogja hozni a derék szémszék ugy szerkeletes, miut az anyagi jutalmát.

Tiszay Dezső jutalomjátéka. Tiszayné-Turner lika közreműködésével.

Arad városi színház
Érdelem 187.
40. bérelészet.

A siró gyermek.

Vizjáték 3 felvonásban. Írták: (Chivot és Duru. Ren- dező: Tiszay Dezső)
SZEMÉLYLEK:
Brie Agoston, magánzó — Tiszay Dezső.
Teréz, neje — Keresztesyne.
Melanie, gyámolánya — Kükemtyev Vilma.
Bonhomme, rokonuk — Halmay Imre.
Louisette, neje — K. Hegyessy Mária.
Ballani, szobrásza — Szabó Antal.
Agnas, neje — Siposné.
Robert, fiuk, postástiz — Somló Sándor.
Chalmos, államhátnök — Molnár Antal.
Koresmáros — Pórfy József.
Koresmárosné — Ajtay Károlyné.
Pierre, orvos — Kovács Lajos.
Fortenon, lakatos — Nyilaszy M.
Louise, neje — Závadyky Teréz.
Joly, ezekrász — Boránd Gyula.

Heti műsor.

Szerden: „A hőregész” operette 3 felvo- násban, Kiss Mihály mint vendég.
Csütörtökön: „Az arany ember”, orvosi drama 3 felvonásban, Siposné Dobozy Ilona jutalomjátéka.
Pénteken: „A Szentimentáliáom”, vizjáték 5 felvonásban, írta: Schakspeare.
Szombaton: „A szép marquisné” drama 4 felvonásban.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

— **Az 1885. évi országos ügyvédi ér- tekezlet** kiküldött bizottsága az ügyvédi éren- tartási reformja érdekében a képviselőkhoz emlékiratot nyújtott be.
— **A m. kir. Curia ügyforgalma és te- vékenysége 1886. márczinshavában.** Bec- kézett: Polgári 788, urberli 14, hivatali 1,063, fegyelmi 71; összesen: 2,076. Elbíráztatott: Polgári 916, váltó 99, urberli 12, hivatali 952, fegyelmi 81; összesen: 2,060.

KÖZGAZDASÁG.

— **A rózsá-tenyésztés.**
A rózsák megérdemlik, hogy magyar nyelven is legyen iródlanuk. Hasznos mun- kát végzett tehát K. Odolányi Antal, mid- dőn „A rózsá-tenyésztés” címmel külön fi- zetet boesátott közre (kapható Egzenberger könyveskereskedésben Budapestén, ára 30 kr),

mely észszerű utasításokat foglalt magában a rózsá-tenyésztők számára. Mutatványképpen közöljük a munka bevezető részéből a követ- kezőket:

„Bármerre járjunk, bármely kertbe lép- jünk ma be, legyen az kicsiny, vagy nagy, a rózsát mindenütt ott találjuk. A rózsá ma mindenkinél kedvezet virága. És múltán, mert egyetlen virág sínes, mely oly változo- tos színpompában, amilyféle szelbél-szebb alakban s oly kellemes illattal töltve be a levegőt, állítaná szemünk elé a természet el- bájoló szépséget, mint a rózsá, a virágok királynéja! Hogyne töltené tehát kertjébe legalább egy-két rózsafát, a kinek csak egy purányi érzéke van a természet szépsége- iránt?”

Hogy azonban valóban gyönyörűséget szerezzenek a kertjükhöz ültetők rózsaik, arra nem elég, hogy egyszerűen egy pár rózsát kertük bármely részébe elültessünk, mert azok virágzatuk teljes pompáját csak akkor képesek kifejteni, ha először is: azon he- lyet, hol a rózsákat kertetükbe ültetik, jól megválasztjuk, s másodsor: ha azon talajt, melybe rózsát ültetendők vagyunk, a rózsák természetének megfelelőleg elkészítjük.

A rózsatelep számára kiválasztandó helyet illetőleg: régi tapasztalat, hogy fák árnyékában a rózsák nem tenyésznek, de az, ha délután árnyékot kapnak, virágzatuk tar- tóságára igen jó hatással van. A legkedve- zőbb számunkra mindenesetre egy oly szel- les és napszó fényt hely, mely kelet felé teljesen s délnak is annyira szabad, hogy egész 11 óráig folyvást érheti a rózsákat a nap, de délután árnyékba jutnak, mert a dél körül virágzó perzselő forrásig a finomabb rózsaí virágzatát csak mígmar tönkre teszi.

Északról s északkeletről, valamint nyu- gatról és északnyugat felől ellenben vagy építletek, vagy fák és bokrok által kell ol- talmazva lenni a szelek ellen a rózsatelep- nek, különben valódi szép virágzatot soha sem fog sikerülni előállítanunk: ha tehát ker- tünk amaz égtájfel felől jóvó viharoknak sze- leknek ki van téve, mielőtt benne rózsalte- teshez fognánk, előbb a létesítendő rózsate- lepnek a szelek elleni megvédéséről, bokrok vagy fák, vagy vadszőlővel (Ampelopsis quin- quefolia) befuttatott léczkerítés által kell gon- doskodnunk, mert szeles fekvés mellett nem- csak hogy tenéredék bímbót leír a vihar, hanem a finomabb levezető rózsáknak meg- levezetésben is sok kárt tesz, a finomabb théa-rózsaik meg így szeles fekvése mellett a rózsá telepnek, teljes kifejlődésére csak elvétve jutnak, mert azokat csak némileg erősebb szél is meg bímbójában tönkre teszi.

A talajt tekintve, igaz, hogy a rózsá közép kötöttségű, kevés homokkal kevert, gynevecevt vályogtalajban díszlik legjobban. de kello előkészítése mellett a talajnak ugy a könnyebb homoktalajban, mint a kötöttebb agyagtalajban is teljes sikerrel lehet rózsate- nyesztéssel foglalkozni. A talaj köllő előké- szítése alatt azt érte, hogy a rózsatelepnek szánt egész területet legalább 50 centiméter mélyen átforgatassunk (rigoliztassuk) s mind- den rózsater, anint lazább vagy kötöttebb a talaj, 1—2 jó nagy kosár korhadat marha- trágyát kevertesünk a forgatással alá, mely trágyán kívül az igen laza homoktalajhoz még agyagos iszapnak, vagy agyagos gyeplöld- nek a hozzákeverése is szükséges, ha teljes sikert akarunk biztosítani. Mely előkészítése mellett a talajnak aztán, ha még minden ószettel — október elején — tiszta marha- trágyával borítottuk meg a rózsafák környe- ket, mely tavasszal alá lesz ássa, s tavasz- szal ezt a bímbózás előtt ismétéljük, nyáron át pedig rendszeresen öntöztetjük a rózsákat: ak- kor minden megtettünk, a mit csak a rózsá- fák táplálása megkövetel.

Az öntözésre vonatkozólag azonban any- nyit szinten szükségesnek tartunk felemlíteni, hogy ha napunkint valamennyi rózsaí elegen- dőleg megöntözötti képesek nem vagyunk, sokkal észszerűbb azokat három csoportra osztva föl, minden csoportot csak minden har- madnap öntöztetni meg, de ekkor ezután oly áthálólag, hogy az öntözés egész a gyökerek alá hasson, semmint mindennap csak felüle- tesen locsolni meg gyökereik körül a földet. A többször virágozó (Remontans) rózsáknak ezenkívül igen észszerű minden két héten egy kevés trágyászati adni, olyformán, hogy egy kádba néhány kosár tiszta marhatrágyát téve, arra vizet öntünk, s miután a trágya- folyadék átértejt, abból minden öntöző kanná vízre 1—2 litervit keverünk minden két het- ben az öntözésre használt vízhez. Amint ezek- ből látszik, a rózsafák vidor tenyészeteről való gondoskodás sok fáradsággal van összekötve, de aztán az gazdagod meg is jutalmazza a fáradságot.

A rózsafák beszerzésére nézve mi részünkről minden rózsakereskedőnek azt ajánljuk, hogy csakis két éves rózsafákat rendeljen, vagyis olyanoakat, melyek a be- szemzés vagy beoltás után még egy nyáron át a rózsá-iskolájában állottak, s emeltozva midőn kiültetésre kerülnek, már reudes ko- ronával bírnak. Igaz, hogy az ily rózsafák drágábbak az újonnan szennett vagy oltott rózsafáknál, de mi tapasztalásból mégis azt mondhatjuk, hogy ezután mindamellett elő- sebbban juttuk egy szép rózsatelephöz, mert míg a két éves rózsafákból, ha azok rende- sen elültettettek, 20—30 daraból alig ma- rad ki egy-kettő, addig egy újonnan szennett vagy oltott rózsákkal beültölt telepek két év alatt fele stt néha kétharmada is kipusz- tol. Akki pedig maga akar rózsá-tenyésztés- sel foglalkozni, fogadjon szót es ne az erdő ből szedesse a beszemzéshez vagy oltáshoz az anyákat, hanem vagy maga nevelje azokat magról, vagy oly kertészettől szeresse be, hol azok magról neveltettek, mert csakis az ily alapvok bírnak elég sz gyökézzel, míg az erdőből szedett vadrózsá-alyanok legna- gyobb részének gyökérzete annyira silány, hogy azok közül erősebb fát — ami pedig föltehető a de virágzatuk — csak igen ke- vés nével. E mellett a magról nevelt ala- nyoknak túlszó sokkal hajlékonyabb is lévén, azoknak túlszó való lehaladtja is kevesebb baj- jal s kevesebb veszéllyel jár. A legszebb ró- zsafák, melyet eddigélé láttam, ily magról

nevelt alanyra 2 és 3 fás szemmel szemzett. Lyónból hozott francia rózsafák voltak, miéért is az ily magról nevelt alanyra s két és három fászemmel való szemést minden rózsatenyészetőnek a legmelegebben ajánlom.”

Vegyes közlemények.

— **A bekesmegyei takarékpénztár** köz- gyűlésén betervezett igazgatói jelentés szer- int az egyesület 1885-ik évi tiszta haszna 30,385 frt 43 krt tesz, melyre nézve a köz- gyűlés akkép intézkedett, hogy igazgatóságai, felügyelő bizottsági és tiszti jutalekra 30,50 frt 10 kr, az ezer darab részvény 1885-ik évi szelvényének bevéltására darabonkiént 23 frt, s így összesen 22 ezer frt, a nyugdíjalap ja- vára 2 ezer forint fordítassék, a jövő évi számlára pedig 1700 forint vitessék át. A többi ezek után fennmaradó összeg jöttöknö- cölékora adományozották, és pedig az erdélyi köznyvelődési egylet részére 100 frt, a гулái műegyetem 100 frt, a polgári iskolának 50 frt, a гулái ipartanomez-iskola fenntartására 50 frt; a kereskedelmi ösztöndíj-alapra 50 frt; a гулái felekezei iskolákba járó szegé- nyek rubiztatására 190 forint; a гулái felállítandó önkéntes füzőlegyet felszerelési költségeire 100 frt; az orosházi szegényeknek 50 frt, az időközti kiselbi jöteknö adományok ezimén kezelt könyveskére betétül 85 forint 33 kr szavatott meg.

— **Kimutatás.** 1886. év márczinshavában az aradi és csanádi egyesült vasutak vonalán 38,439 utas, 61,325 kár, mákha, 270,283 kgr, elküldött és 60,502,23 kgr, érkezett az szállított, melyekért és egyéb külön bevé- telekért az összes bevélet 7,7894 frt. A múlt év ugyanezen havában az összes bevélet 74,701 frt volt. Arad, 1886. apr. 3-án. A bevételek ellenőrsége: S z a t h a r y.

Szecsület.

(B.) Készúra nagyban 24.—24.25. ki- esinyben 24.75 hordó nékél per 100 száz.

Budapesti gabnatörsde.

(Aprilis 5.)
Az áruk 5—10 krral oleőbbak. Tavaszí buza 8.37—8.39, új buza 8.40—8.41, tengeri május-júniusra 5.60—62, tavaszí zab 6.35—37.

Budapest, Április 5. (Az „Aradi Közöny” eredeti távirata). Az esti törsde zárlati árfolyamai: Magyar aranyáradek 103.12; magyar papírjáradek 95.02; ma- gyar hitelbank 297.—; osztrák hitelbank 295.20. London 125.80, Páris 50.05.

Sertéskereskedelmi csarnok.

Budapest-Köbányán.
Köbány, apr. 4. Az által változtalt Magyar sa- gázársági néhez 44—45.—, fiatal néhez 46.50—47, kó- zép 46—47.— forint, kannyú 45—46 forint, közönsé- ges szelést néhez 45—45.50 frt, közép — — — frt, kony- nyú 44—45 frt. — Romániai átmeneti bakonyi néhez — — — frt, átmeneti közép 41.50—42.50 frt, átmeneti könyű 40—41.50 frt, eredeti néhez 43—44 frt, átme- neti közép — — — frt. — Szerbiai néhez 41—42 frt, közép 37—38 frt, könyű 35—37 frt. — Hizo egy éves élesllyban 28—30.50 frt, hízó két éves makkos éleslyba- ban 4 százelek — — — frt, 1 éves hízó a vasutró mázsllya — — —. Az áruk hízlalt sertéseknél paron- kint 45 kúlo és 4 százelek levonással kilogrammonki- értendők. Makkos sertés, éleslyban 4 százelek levo- nással — — — forint, Romániai és szerbiai sertések, melyek mint átmeneteliek adtak át, verbón s paron- kint 3 aranyban van fejében megterítették.

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktörsdén 1886. évi Április 5-én.

Magyar aranyáradek 6 sz.	—
Magyar aranyáradek 4 sz.	102.80
Magyar papírjáradek 5 sz.	95.—
Magyar vasuti kölosón	152.25
Magyar keleti vasuti államkötvény I. kib.	100.25
Magyar keleti vasuti államkötvény II. kib.	127.—
Magyar keleti vasuti államkötvény III. kib.	116.—
Magyar földterhermentesítési körtény	104.75
Magyar földterhermentesítési kört. záradek	104.75
Temes-bánai földterhermentesítési körtény	105.—
Temes-bánai földterhermentesítési kört. zár.	104.75
Erdélyi földterhermentesítési körtény	104.75
Horvát-slavon földterhermentesítési kört.	104.75
Magyar szőlőtelepmásváltási körtény	100.—
Magyar nyeregyeni-sorsgyű-kölosón	120.75
Tiszazabalyozási és szegedi sorsgyű	124.—
Osztrák járadék papírban	85.—
Osztrák járadék ezüstben	85.10
Osztrák járadék aranyban	113.60
1860-iki osztrák államosorogy	139.—
Osztrák-magyar bankrészvény	875.—
Magyar hitelbankrészvény	296.25
Osztrák hitelintézeti részvény.	296.50
Cs. és kir. arany	5.90
20 frankos arany (Napoleon'or)	9.99
Német birodalmi márika	61.05
London (3 havi váltókért)	125.80
20 markos arany	12.33

IDEGENEK NÉVSORA.

(Aprilis 5.)
Tücherer szálló, Harel E. N. orvos, Perjámos. Popovics Miklós, magánzó, Karánsebes. Imetz Ignác, ügyvéd, Deva. Klein Herman, utazó, Bécs.
Zemplényi-szálló Gróf Uszky, igazgató, Bpest. Kaposztassy, hírt., Babes, Tarkásky Károly, utazó, B. pest. Tábori Ferenc, utazó, Budapest. Ronney H. kerésk. Bpest. Stromer, J. kerésk., Bécs. Timmerling Zsigmond, kerésköl., Bécs. Kamm H. kerésk., Bécs. Bohl J. kerésköl., Budapest. Borki József, kerésköl., Budapest. Gyurgy, Jakab, kerésk., Budapest. Kranz K. kerésk., Bécs. Vachsann, kerésk., Bpest. Stern K. kerésk., Budapest. Kimmeling M. kerésk., Bécs.
Nádor-szálló, Finken, építész, Deva. Salibnberg Sándor, kerésk., Tótkes. Hartiz Vilmos, utazó, Bécs. Vidler Zsigmond, utazó, Budapest. Bodaszi, utazó, Bécs. Schönn Adolf, utazó, Bpest. Özy, Blók Vinesné, magánzó, Borosjenő. Ferenczék, magánzó, Borosjenő.

Felelős szerkesztő: Hindy János.

